

Λατρευτική Ζωή

Ή Στέλλα νίκησε!

Σας έχει συμβεί, παιδιά, να πρέπει να διαλέξετε ανάμεσα σε δύο πράγματα που αγαπάτε πάρα πολύ; Π.χ. να πρέπει να διαλέξετε ανάμεσα σε δύο επίσκεψες: να πάτε επίσκεψη στη γιαγιά, που χαιρέται τόσο πολύ όταν σας βλέπει, ή σε έναν συμμαθητή σας... Να μείνετε στο σπίτι με το άρρωστο αδερφάκι σας, που θέλει παρέα, ή να πάτε με τους φίλους σας στο πάρκο... Κάποιες φορές η επιλογή μας δυσκολεύει πολύ!

Ή ιστορία μας

Μπροστά σε μία τέτοια δυσκολία βρέθηκε και η Στέλλα, μία μαθήτρια της ΣΤ΄ τάξης. Αυτή όμως δεν άρνησε να διαλέξει. Έκανε αμέσως την πιο σωστή επιλογή!

Ήταν ένα ψηλό, λεπτό και ευλύγιστο κορίτσι η Στέλλα. Από πολύ μικρή είχε ιδιαίτερη κλίση στον αθλητισμό. Της άρεσαν τα αθλήματα του στίβου και είχε σημαντικές επιδόσεις στο τρέξιμο και στα άλματα.

Ποτέ δεν λογάριαζε η Στέλλα τον κόπο. Όνειρευόταν να γίνει

κι αυτή μιά μέρα σπουδαία αθλήτρια! Νά κάνει στό στάδιο τόν γύρο τοῦ θριάμβου φορώντας στήν πλάτη της τή γαλανόλευκη σημαία καί νά ἀκούγεται ὁ ἐθνικός μας ὕμνος τήν ὥρα πού θά φορᾶ τό χρυσό μετάλλιο στό στήθος της... Πόσο περήφανη καί εὐτυχημένη θά ἦταν τότε!

Τίς ἐπιτυχίες της καί τά ὄνειρά της διηγούνταν ἡ Στέλλα στή γιαγιά της, ὅταν πήγαιναν γιά διακοπές στό χωριό. Κάποια φορά ἡ γιαγιά Μαρία τήν πῆρε κοντά της καί τήν ἔσφιξε δυνατά στήν ἀγκαλιά της.

- Στέλλα, σοῦ εὐχομαι πάντα νά λαχταρᾷς τήν ἐπιτυχία καί νά ἀγωνίζεσαι γι' αὐτήν. Ὅμως, καλό μου παιδί, ἐκτός ἀπό τούς ἀγῶνες πού κάνεις γιά νά δυναμώνεις τό σῶμα σου, δέν θέλω νά ξεχνᾷς ποτέ καί τούς ἀγῶνες γιά τήν ψυχή σου. «Τό βραβεῖο τ' οὐρανοῦ ἔχε πάντα ἐσύ στόν νοῦ!», λέγαμε ἐμεῖς στήν κατασκήνωση πού πηγαίναμε μέ τό κατηχητικό. Πῶς τά πᾶμε, λοιπόν, μ' αὐτούς τούς ἀγῶνες, δέν μοῦ εἶπες;

Πρὶν προλάβει νά ἀπαντήσει ἡ Στέλλα, μπῆκε στήν κουβέντα ἡ μαμά της:

- Ἄ, μητέρα, πρέπει νά σοῦ πῶ πῶς ἡ Στέλλα μας ἀγαπᾷ πολύ καί τό κατηχητικό της. Πές της νά σοῦ τραγουδήσει τά ἀγαπημένα της τραγούδια... τά συνθήματα... Καί ἀπό τότε πού τῆς εἶπες νά μὴν ἀφήνει Κυριακή χωρίς νά ἐκκλησιασθεῖ, σέ βεβαιώνω πῶς κάποιες φορές ζυπνᾷ καί πρὶν ἀπό μᾶς γιά τήν ἐκκλησία.

Ἐλαμψε τό πρόσωπο τῆς γιαγιάς καί ἔδωσε τήν εὐχή της στήν ἀγαπημένη της ἐγγονή.

Ἐκείνη τή χρονιά ἡ Στέλλα διακρίθηκε στό τρέξιμο καί στό ἄλμα ἀνάμεσα στά ἄλλα παιδιά τοῦ ἀθλητικοῦ της συλλόγου. Ξεπέρασε ἀκόμη καί τούς μεγαλύτερους! Ἔτσι τῆς πρότειναν οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ συλλόγου νά λάβει μέρος μαζί μέ τούς καλύτερους ἀθλητές στούς πανελλήνιους μαθητικούς ἀγῶνες, πού θά γίνονταν στήν Ἀθήνα τό τελευταῖο Σαββατοκύριακο τοῦ Μαΐου.

Ἡ Στέλλα πῆγε τό πρόγραμμα σούς γονεῖς της, γιά νά τό ἐγκρίνουν καί νά τό ὑπογράψουν. Ἡ μητέρα της πρόσεξε πώς τήν Κυριακή τό πρωί σίς 9:30 ἔπρεπε νά εἶναι οἱ μικροί ἀθλητές στό στάδιο, γιά νά προπονηθοῦν πρὶν τούς ἀγῶνες, πού θά ξεκινουσαν σίς 11.00 π.μ.

- Στέλλα, ἐπομένως δέν θά προλάβουμε νά ἐκκλησιαστοῦμε ἐκεῖνη τήν Κυριακή, τῆς εἶπε ἡ μητέρα κοιτώντας τήν στά μάτια.

- Μαμά, πῶς θά γίνει αὐτό; ἀπάντησε ἐκφράζοντας τή στεναχώρια της ἡ Στέλλα. Στό κατηχητικό προχθές ἡ κυρία μᾶς εἶπε νά μή λείπουμε ποτέ τήν Κυριακή ἀπό τήν ἐκκλησία, παρά μόνο ἂν εἴμαστε πολύ ἄρρωστοι... **Στόν ναό εἶναι ὁ Χριστός, ἡ Παναγία, οἱ Ἅγιοι καί οἱ ἄγγελοί μας καί περιμένουν νά μᾶς δοῦν. Δέν θά ἤθελα νά τούς στεναχωρήσω.**

- Μά, πῶς νά τό κάνουμε; ἀναρωτήθηκε ἡ μητέρα της.

Ἡ Στέλλα ἔμεινε γιά λίγο συλλογισμένη, κι ἔπειτα εἶπε ἀποφασιστικά:

- Μαμά, νά πεῖς σήμερα στόν πρόεδρο του συλλόγου ὅτι ἐμεῖς θά πᾶμε τήν Κυριακή τῶν ἀγῶνων πρῶτα νά ἐκκλησιαστοῦμε. Δέν πειράζει πού δέν θά προλάβω τήν προπόνηση.

Πράγματι, ἡ κ. Σοφία μαζί μέ τήν κόρη της πῆγε στόν πρόεδρο καί τοῦ ἀνακοίνωσε τήν ἀπόφασή τους. Ξαφνιάστηκε ὁ πρόεδρος. Στήν ἀρχή ἔφερε ἀντιρρήσεις. Ἐπέμενε ὅτι ἡ Στέλλα ἔπρεπε ὅπως δὴποτε τό πρωί τῆς Κυριακῆς νά προπονηθεῖ. Ἐπέμενε ὅμως καί ἡ Στέλλα.

«Δῶστε μου μιά εὐκαιρία!», τόν παρακάλεσε. «Πιστεύω πῶς ὁ Θεός θά μέ βοηθήσει καί θά τά καταφέρω».

Χαμογέλασε ἐκεῖνος μπροστά στήν ἐπιμονή της καί τελικά δέχτηκε!

Πλησίαζε τό Σαββατοκύριακο τῶν ἀγῶνων. Ἡ κ. Σοφία καί ἡ Στέλλα ετοίμαζαν τίς ἀποσκευές τους γιά τό ταξίδι.

- Μαμά, πού θά ἐκκλησιαστοῦμε τήν Κυριακή;

- Στόν ναό πού θά βροῦμε κοντά στό ξενοδοχεῖο μας, ἀπάντησε ἡ μητέρα.

- Ξέρεις, μαμά, μοῦ ἤρθε μιά ἰδέα. Νά τηλεφωνήσουμε στήν περσινή μου δασκάλα, τήν κ. Ἄννα, πού δουλεύει φέτος στήν Ἀθήνα. Σίγουρα θά ἔχει κάτι νά μᾶς προτείνει.

- Πολύ ὠραία ἰδέα, Στέλλα! Πῶς δέν τό σκέφτηκα! Εἶναι ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ μητέρα τήν ἴδια κιόλας μέρα τηλεφώνησε στήν κ. Ἄννα. Τήν ἐνημέρωσε γιά τό θέμα πού τούς ἀπασχολοῦσε. Καί ἡ λύση βρέθηκε!... «Στόν Εὐαγγελισμό, στόν ναό τοῦ νοσοκομείου, τελειώνει πολύ νωρίς ἡ Θεία Λειτουργία», τούς πληροφόρησε ἡ δασκάλα.

Ἔτσι, τήν Κυριακή τό πρωί ἡ Στέλλα λειτουργήθηκε μαζί μέ τήν μητέρα της σ' ἐκεῖνο τόν ναό. **Δέν ἔχασε τήν εὐλογημένη συνάντηση μέ τόν Χριστό, τούς Ἁγίους καί τούς ἀγγέλους!** Συνάντησε ἐκεῖ καί τήν περσινή δασκάλα της, τήν κ. Ἄννα, πού προθυμοποιήθηκε νά τίς μεταφέρει ὡς τό στάδιο. Ἐφτασαν ἐκεῖ πρῶτες, οἱ ὑπολοιποὶ δέν εἶχαν ἔρθει ἀκόμα.

Ἡ Στέλλα αἰσθανόταν ὅτι δέν πατάει στή γῆ. Ἦταν τόσο χαρούμενη πού πρὶν ἀπό τούς ἀγῶνες **εἶχε πετύχει ἤδη μιά τόσο μεγάλη νίκη!** Πάλεψε πολύ γιά νά τήν κερδίσει, ἀλλά τά κατάφερε! **Δέν ἔχασε τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς! Πῆγε στόν ναό καί κοινώησε!**

Καί πῶς τά πῆγε στους ἀγῶνες, θά ρωτήσετε; Ἐ, βέβαια, τά πῆγε πολύ καλά! Στό ἄλμα ἡ Στέλλα βγῆκε πρώτη! «Ἐνιωθα πῶς ὁ ἀγγελός μου μέ σήκωνε στά φτερά του», εἶπε στό τέλος στή δασκάλα της, πού κι ἐκείνη τήν καμάρωνε, σάν τή γιαγιά, πρῶτα γιά «τό βραβεῖο τ' οὐρανοῦ» καί μετὰ γιά τήν ἐπιτυχία της στόν ἀθλητισμό. Ὅλοι, καί ἰδιαίτερα ὁ πρόεδρος τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου, ἔδωσαν στή Στέλλα θερμά συγχαρητήρια. Μά ἀκόμη θερμότερα συγχαρητήρια ἔδιναν στή Στέλλα οἱ ἄγγελοι καί οἱ Ἅγιοι, ἡ Παναγία μας καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός!

Κάθε Κυριακή στόν ναό

Τήν καμαρώσαμε τή Στέλλα ὅλοι μας, παιδιά, ἔτσι δέν εἶναι;
Τήν καμαρώσαμε ὄχι μόνο γιατί ἦταν καλή ἀθλήτρια, ἀλλά προπαντός γιατί ἀγωνίστηκε μέ ἐπιτυχία σέ ἕνα σπουδαῖο «ἄθλημα» τῆς πίστεως μας. Καί ποιοῦ ἦταν αὐτό; Ἐπέμενε καί τελικά κατάφερε νά μή χάσει τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς. Γιατί, ὅπως τό τονίσαμε, **στόν ναό συναντοῦμε τόν Χριστό, τούς Ἁγίους, τούς ἀγγέλους. Παίρνουμε πλούσια τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί -τό σημαντικότερο- ἐνωνόμαστε μέ τόν Χριστό, καθώς κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του!**

Γι' αὐτό, ἀκόμη **κι ἂν προκύπτουν ἐμπόδια** -μιά ἐκδρομή ἢ μιά ἄλλη δραστηριότητα-, **ἀξίζει νά βρῖσκουμε τρόπους καί νά παρακαλοῦμε τούς γονεῖς μας νά μή χάνουμε τόν ἐκκλησιασμό.**

Ἡ Στέλλα στή σημερινή μας ἱστορία μᾶς ἀπέδειξε ὅτι **δέν εἶναι ἀδύνατο** νά βροῦμε τρόπους.

Πραγματικά, ἂν -για παράδειγμα- πᾶμε ἐκδρομή μέ τούς γονεῖς μας, μποροῦμε νά ἐκκλησιαστοῦμε καθ' ὁδόν ἢ στόν τόπο τῆς ἐκδρομῆς. Παντοῦ ὑπάρχει ἕνας ὀρθόδοξος ναός. Ἄν προκύψουν ἀγῶνες, μποροῦμε νά βροῦμε ἕνα ναό ὅπου τελειώνει νωρίς ἡ Θεία Λειτουργία. Ἄς προσπαθήσουμε, παιδιά, **νά μή χάσουμε τή Θεία Λειτουργία οὔτε μία Κυριακή!**

Κι ἀκόμη, **μέσα στόν ναό νά στεκόμαστε πάντοτε ἤσυχά καί εὐλαβικά**, γιατί ὅπως τό ἀκούσαμε σήμερα, **ἐκεῖ μᾶς περιμένει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μαζί μέ ὅλους τούς Ἁγίους καί τούς ἀγγέλους!**

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Οὐρανὸς πολύφωτος». Προτεινόμενο τραγούδι: «Κυριακή», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β'», σ. 290, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 8).

Τὴν Κυριακὴ μὲς στόν ναό
τόν Χριστό μας συναντῶ.
Ἄπό τέτοιο γιορτάσι θεϊκό
πῶς μπορῶ νά λείψω ἐγώ;

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Προβολή: «Μέσα στόν ναό».
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
5. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου καί προβολή.
6. Ἡ Θεία Λειτουργία (σχεδιάγραμμα).
7. Παιχνίδι σέ ἀρχεῖο κειμένου: «Ἱερά σκεύη».